

Књига „овако је то било“ Бранка Стевановића састоји се од доста прича о детињству. Писац нам прича о мислима, осећањима, реакцијама, разним дечијим измишљотинама и смешним ситуацијама. Цела књига говори о сјају детињства. За писца реч сјај, поред детињства, представља и количину бљештавих осмеха, игру и радосни дечији кикот.

Цела књига може да буде и слика. Све би било блиставо, украшено стотинама боја, препуно цветова, обасјано радошћу и игром.

У свим причама огледа се лепота и љубав с којом су написане. Ипак, највећи утисак на мене оставила је „Помахнитала прича“. Хумористичка прича говори о безобразној причи и свађи између ње и писца. Прича казује велики бес према писцу, а он примењује поступак научен од дресера и смирује причу. Прича мисли да се она не пита, а да се пита гласила би „Бла, бла, бла, трућ, бла, бла, бла“. То је била дечија измислица или пак шала великог детета.

Порука књиге ме је оставила у дугом размишљању.

Писац је хтео да прикаже детињство и да нам каже да смо сада у најлепшем периоду живота. Писац нам је показао какво је било детињство у његово време, 1966. године. У томе је и успео. Моји другари и ја вратили смо поново захваљујући књизи неке нове игре у живот. И примећујем да се од тада наше, детињству враћа сјај који губи када смо затворени у кући с телефонима у рукама.